

Rättsfilosofi

[Konstitutionell rätt](#) - [Rättsfilosofi](#) - [Rättsstaten](#) - [Det svenska statsskicket](#) - [Rättigheter](#) - [Aktörer - makt och ansvar](#) - [Lagstiftning, normhierarki och rättskällor](#)

Legitimitet och rättsfilosofi

Frågor om vem som ska bestämma och varför vi ska lyda lagar har diskuterats i århundraden. Olika filosofer har gett olika svar, beroende på hur de ser på människan och samhället. Ytterst är det en fråga om legitimitet. I grunden handlar legitimitet om varför människor accepterar makten som riktig och rättvis, och varför vi väljer att följa den.

Det är eftersträvänsvärt att den offentliga makten är legitim. Den offentliga makten blir den auktoritet som vi tillsammans har valt att erkänna för att skapa ordning, rättvisa och gemensamma spelregler.

Vi ska kortfattat titta på några klassiska tänkare, som bland annat resonerat kring frågor om legitimitet. Dessa är Hobbes, Locke, Rousseau och Montesquieu. De har alla på olika sätt påverkat hur vi ser på stat, makt och lagar än idag.

Ett begrepp som mycket av deras tankar kretsar kring är samhällskontraktet.

Samhällskontraktet är en teoretisk idé om att människor gemensamt ger staten makt i utbyte mot skydd och ordning. Det är en filosofisk grundtanke om varför staten överhuvudtaget har rätt att styra.

Vad samhällskontraktet ska innehålla och hur den offentliga makten ska fördelas har förstås inget givet svar och olika tänkare har resonerat väldigt olika om hur man ska fördela makten, med väldigt olika förklaringar.

Har vi ett samhällskontrakt i Sverige idag? Möjligen kan man resonera att grundlagarna, med regeringsformen i spetsen skulle kunna utgöra ett slags samhällskontrakt.

Naturtillståndet - Thomas Hobbes

Thomas Hobbes (1588–1679) såg människan som i grunden självisk och styrd av rädsla och egenintresse. Det är Hobbes som introducerar begreppet samhällskontraktet. Det gör han genom att beskriva det som han kallar för **naturtillståndet**. Naturtillståndet ska förstås som en påhittad, hypotetisk, tillvaro där människor lever utan några formella lagar eller regler. Det finns inga grundlagar, eller stiftade lagar. Det Hobbes ville besvara var frågan, hur skulle människor i ett naturtillstånd bete sig mot varandra?

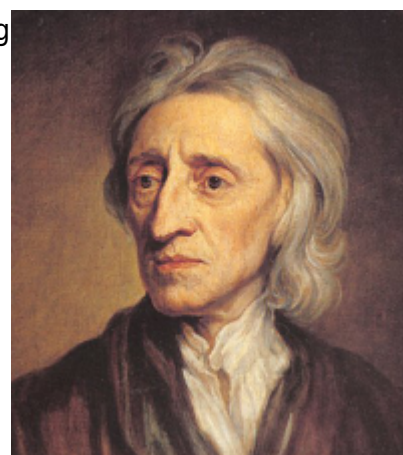


Hobbes svar är tydligt och pessimistiskt. Utan regler och en stark stat blir det kaos, ett "allas krig mot alla". Folk skulle roffa åt sig och bruka våld fritt. För att undvika detta måste människor ingå i ett **samhällskontrakt** där de går med på att skapa en offentlig makt, som Hobbes menar bör ligga hos en **suverän**, en kung eller dylikt. Suveränens uppgift är att skapa ordning och trygghet genom regler som upprätthålls. Folks individuella frihet hamnar i baksätet till den viktigare orsaken, ordning och reda. Först då kan människor känna sig fria, menar Hobbes.

Kort: Regler är nödvändiga för att undvika kaos. En stark makt skapar trygghet.

Rättigheter - Locke

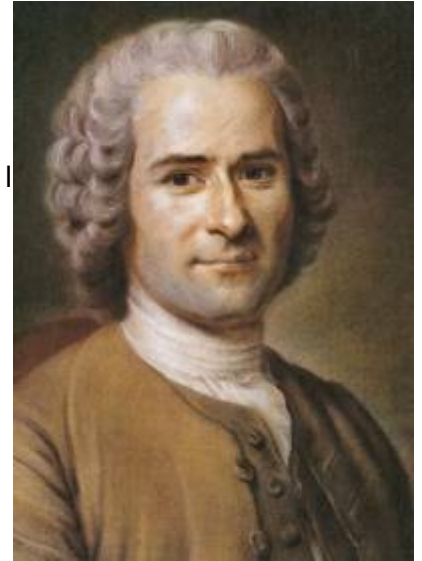
John Locke (1632–1704) hade en mer positiv syn på människan och såg henne som i grunden förnuftig. Hans syn på naturtillståndet skilde sig från Hobbes. Han betonade dock en annan aspekt, som saknades i Hobbes syn på samhällskontraktet. Locke menade att alla människor har naturliga rättigheter, t.ex. rätten till liv, frihet och egendom. Dessa rättigheter är inte något staten ger, utan de är eviga och gäller oberoende av vem som styr. De är alltså medfödda. Locke menade att människor ändå bör ingå ett slags samhällskontrakt, men mer för att det är bäst med ett par formella regler, särskilt regler om konfliktlösning (domstolar). Grunden för staten måste dock baseras på de naturliga rättigheterna. Statens uppgift blir då att skydda dessa rättigheter och övriga lagar måste alltid respektera dessa. Om en härskare bryter mot dem, har folket rätt att göra uppror.



Kort: Regler är legitima om de skyddar våra rättigheter.

Folksuveränitet - Jean-Jacques Rousseau

Jean-Jacques Rousseau (1712–1778) hade inte heller en så pessemistisk syn på naturtillståndet som Hobbes. Tvärtom beskriver Rousseau naturtillståndet som harmoniskt. Åtminstone under vissa omständigheter så som när människor lever ensamma eller i mycket glest befolkade områden utan komplexa sociala relationer och ägande. I detta tillstånd är människan oskuldssfull och fri från sociala orättvisor. Dock menade Rousseau att eftersom människan är benägen att samarbeta och skapa mer komplexa samhällen bör människan ingå ett samhällskontrakt för att undvika potentiella konflikter. Denna syn på naturtillståndet påverkar dock hur samhällskontraktet och den offentliga makten ska formaliseras. Endast om hela folket överför sin makt frivilligt och odelat behåller makten är det rimligt att ingå ett samhällskontrakt. Detta fångar Rousseau i begreppet, **folksuveränitet**. All legitim makt kommer ytterst från folket.



I samhället ska folket sen delta direkt och fatta beslut utifrån det han kallar **allmänviljan**. Detta innebär, i korthet, att beslut ska fattas utifrån det gemensammas bästa. En majoritet ska inte blind "köra över" en minoritet. Utan grunden för ett beslut ska bottna i samtal och konsensus, så långt det är möjligt. Till slut behöver dock en majoritet fälla avgörandet, men då ska beslutet reflektera allmänviljan.

Tanken om folksuveränitet syns tydligt i den svenska regeringsformens, redan i första meningen i det första kapitlets första paragraf: "All offentlig makt i Sverige utgår från folket."

I Sverige är detta begrepp källan till svensk offentlig makts legitimitet. Varför ska vi som medborgare lyda den offentliga makten? För att makten kommer från oss själv.

Maktdelningsläran - Montesquieu

Maktdelningsläran är tanken att makten måste delas mellan olika organ – lagstiftande, verkställande och dömande – som är jämbördiga och oberoende av varandra. På så sätt kan de kontrollera varandra och förhindra maktmissbruk. I Sverige har vi något som påminner om detta, men skillnaden är viktig: här gäller folksuveränitet, och riksdagen är högst i maktordningen. Regering och domstolar är bundna av de lagar riksdagen beslutar om.

Maktdelningsläran förutsätter att lagstiftande (riksdag), verkställande (regeringen) och dömande (domstolar) alla har makt över varandra på ett eller annat sätt.

From:

<https://www.juridik.kristiansen.nu/> - Juridik på gymnasiet

Permanent link:

<https://www.juridik.kristiansen.nu/doku.php?id=konstitutionellraett:rattsfilosofi1&rev=1756972905>

Last update: 2025/09/04 08:01

